

været en følge dels af befolkningstilvæksten siden retsplejelovens gennemførelse i 1919 og dels af de stedfundne udvidelser af underretsdømmernes arbejdsområde, blandt andet ved forhøjelse af værdigrænserne for underretssager og ved afskaffelsen af forligskommissionerne.

Selvom de pågældende dommerfuldmægtige på udmærket måde har varetaget arbejdet med behandlingen af de dem betroede retssager, finder justitsministeriet afgørende betænkeligheder forbundet med den ovennævnte ordning, hvorefter en betydelig del af det egentlige dommerarbejde, behandlingen af retssager, i de største retskredse til stadighed må udføres af dommerfuldmægtige, der ikke nyder den uafhængighed, som grundloven sikrer dommerne.

Justitsministeriet har derfor påbegyndt en gennemgang af landets retskredse med henblik på at kunne stille forslag om en *deling af de større retskredse* i de mest påtrængende tilfælde eller om *ansættelse af flere dommere i retskredse*, hvor en territorial deling ikke er mulig, og man har samtidig opmærksomheden henvendt på muligheden af at opnå besparelser og en mere hensigtsmæssig inddeling af landets retskredse ved *nedlæggelse og sammenlægning af mindre retskredse*, hvor geografiske hensyn ikke er til hinder herfor.“

Lovforslaget mødte overvejende, men ikke udelt tilslutning i folketinget, idet flere talere — såvel inden- som udenfor kredsen af ordførere — nærede betænkelighed ved nedlæggelsen af retskreds nr. 91.

Efter 1. behandling henvistes lovforslaget til et udvalg, hvis flertal indstillede det til vedtagelse i uændret form, mens et mindretal (Vagn Bro, Clausen (Olufskjær), Heick, Ladefoged, A. C. Normann, Adolph Sørensen og Thestrup) stillede ændringsforslag, hvorefter retskreds nr. 91 skulle opretholdes.

I betænkningen anfører *flertallet*, at „justitsministeren har forelagt udvalget en samlet gennemgang af retskredsene med henblik på en eventuel deling eller nedlæggelse. Justitsministeren har imidlertid ikke ment det muligt, før der forelå embedsledighed i den enkelte kreds, at tage endelig stilling til eventuelle nedlæggelser, idet der eventuelt, når den aktuelle situation foreligger, vil kunne være sket væsentlige ændringer i de faktiske forhold i retskredsen. Under henvisning hertil kan udvalgets flertal tiltræde, at der ikke kan forelægges en samlet plan til vedtagelse.“

I en mindretalsudtalelse hedder det:

„Mindretallet deler den opfattelse, at retskredsenes antal og størrelse i hovedsagen må rette sig efter befolkningstallet i de pågældende områder, hvor ikke særlige forhold gør sig gældende, og at dommergerningen normalt bør varetages af dommere med fast ansættelse.